

באמצע הרקוד החל לרדת גשם שוטף, ומורנו הפעל-שם-טוב ברוך אותם שיהיה אצלם שבע.

(ספר השיחות "ה'ש"א [בלה"ק] עמ' קיג)

'מחול היחידות'. ציורו של החסיד ר' זלמן קליינמן עליו השלום

ידיו מצד ימין לצד שמאל ואמר: "הכל יתהפך".

האבא יצא החוצה ופתאום נזכר שהוא שכח לקבל מהרבי תשובה מה לעשות עם הנתוח. הוא כתב מכתב והרבי השיב דרך המזכיר כי הוא כבר ענה לו על כך ב'יחידות'. האבא חשב שאולי הרבי מתכוון לכך שאמר "ונהפך הוא", אבל בכל זאת התעקש שהוא רוצה תשובה ברורה. הרבי ענה ש"אם הוא דוקא שואל, אז שיתעץ עם רופא שלישי". רק מאחר יותר הוא הבין את המשמעות החמורה של הדברים. רופא שלישי אכן יעץ לעשות את הנתוח, וכאשר פתחו הרופאים את הראש, הם גלו גם רפואי: הגדול נעלם. אבל לנתוח עצמו היה מחיר כבד והילדה לא חזרה לדבר.

בחג הפסח הם שהו אצל בן משפחה בפלטבוש וב'סעודת משיח' הלכו להתעודות אצל הרבי. באחת ההפסקות בין השיחות, הרבי קרא לו ונתן שתי חתיכות מצה ואמר כן: "המצה היא 'מאכל של רפואה' ו'מאכל של אמונה'. חתיכה אחת תתן לבת שלך שתהיה לה רפואה וחתיכה אחת תקח לעצמך שתהיה לך אמונה. הבת שלך אינה צריכה לסבל מכך שחסר לה אמונה..."

אחר כך, בעת חלקת ה'כוס של ברכה', הרבי הוסיף ואמר לו: "הסדר הוא, קדם חדש ניסן שהוא חדש של אמונה ואחר כך חדש אייר שהוא חדש של רפואה, אבל כאן יכול להיות 'ונהפך הוא', והרפואה של הבת לא תחכה עד שתהיה לך אמונה, אלא קדם היא תהיה בריאה ואחר כך תבוא האמונה שלך..." מיתר לצין כי מאותו ערב נעלמו לחלוטין כל קשוי הזכרון והדבור של הבת.

(מעובד ע"פ "ורבים השיב מעוון" ח"א)

הרקוד שהביא גשם

מורנו הפעל-שם-טוב, כשהיה בן עשר, כבר היה חבר בחברת הצדיקים הנסתרים. בהיותו בן שבע עשרה היתה דרכו לבקר בכפרים ובקטרים ולחזק את לבותיהם של אחינו בני ישראל באמונת ה'. הפעל-שם-טוב היה מתהלך כשהוא לבוש בכגד עליון שחציו פרוה, כמו פשוטי אנשי הישובים.

פעם הגיע הפעל-שם-טוב לישוב יהודי שאנשיו התעסקו בעבודת האדמה. זה היה באמצע הקיץ ושרר שם יבש. זמן רב לא ירדו גשמים, תבואות השדה והפרם התיבשו, הבהמות הדקות והגסות חלו במחלת הדבר, והיתה עת צרה גדולה.

אנשי הישוב היו יראי-שמים והתעוררו לשוב בתשובה. לאחר שזה לא הועיל, החליטו להביא למקום 'מגיד' שיוכיח ועורר אותם לשוב בתשובה. הם הביאו 'מגיד' וכל אנשי הישוב התאספו בבית-הכנסת ו'המגיד' לא חסך בדברים ושפך על האנשים הפשוטים אש וגפרית, עד שהקהל פרץ בבכיות ויללות גדולות.

מורנו הפעל-שם-טוב, שנכח בבית-הכנסת וראה בצרתן של ישראל, כששמע את קולות הבכיה של האנשים והנשים, פנה אל 'המגיד' המוכיח וקרא לעברו בקול אדיר: "מה אתה רוצה מהיהודים האלה? היהודים הם טובים!". והפעל-שם-טוב קרא בקול: "יהודים! בואו נרקוד יחד ואחרי תפלת מנחה ירדו גשמים".

בתחלה הביטו האנשים לעברו בחשד, אולי הוא אינו מאמין בה', חס ושלום, או שיצא מדעתו. אך לאחר שמורנו הפעל-שם-טוב התחיל להביא ראיות ממאמרי חז"ל לחזוק דבריו, החלו להאזין לדברי החזיק שלו בענין האמונה בישועת ה'. האנשים התעוררו והתחזקו מאוד באמונת ה' ויצאו ברקוד יחד עם מורנו הפעל-שם-טוב.

נשמתא דאורייתא

גיליון 356 • ערב שבת פרשת פקודי • א' אדר-שני תשע"ט

ענין בפרשה

מקור הברכה

מי הקים את המשכן?

אבא/אמא: פרשת פקודי מסיימת את חמש שמות. זו הפרשה החמישית העוסקת במלאכת המשכן ובה אנו קוראים על שהתרחש אחר סיום המלאכה על ידי בצלאל ואנשיו: "ויביאו את המשכן אל משה, את האהל ואת כל כליו...". לרש"י היה קשה, מדוע היו צריכים להביא את חלקי המשכן אל משה, והוא מביא על כך את פרוש המדרש:

"... שלא היה יכול להקימו שום אדם מחמת כבוד הקרשים, שאין כוח באדם לזקפן, ומשה העמידו. אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: איך אפשר הקמתו על ידי אדם? אמר לו: עסק אתה בידך, נראה כמקימו והוא נזקף וקם מאליו. וזהו שנאמר 'הוקם המשכן', הוקם מאליו".

זקוקים למשה

ילד/ילדה: מעניין מאוד! אנו לומדים מכך, שאפילו שכל בני ישראל תרמו למשכן והאמנים עשו את מלאכתם בצורה המשלמת ביותר, עדין הם לא יכלו להקים את המשכן. הם היו מכרחים לפנות למשה רבנו, שעל ידו הוקם המשכן בנס, אך גם זה עדין לא הספיק. כדי שהשכינה אכן תשרה במשכן הם היו מכרחים לקבל ברכה ממשה רבנו, שברך

© creative

לזכות החייל בצ"ה איתמר אברהם שיחי' מזרחי
לרגל יום ההולדת כ"ח אדר
נדפס ע"י ולזכות מיכאל שלום וחנה שיחיו מזרחי

לזכות החתן שניאור זלמן שמואל הכהן שיחי' והכלה בתיה מאכיש שיחיו ריבקין
לרגל נישואיהם בשנת תשע"ט ביום כ"ח אדר תשע"ט
נדפס ע"י ולזכות מרדכי הכהן ורבקה שיחיו ריבקין

לרפואת אורה אסתר בת מרים
נולדו במזל טוב

לזכות החייל בצ"ה מנחם מענדל שיחי'
לרגל הולדתו בשנת תשע"ט ב' אדר תשע"ט
נדפס ע"י ולזכות גבי ואודליה שיחיו זיגדון

לזכות הרך הנולד לרגל הולדתו בשנת תשע"ט ב' אדר תשע"ט ולזכות הוריו שלמה ונירה חיה שיחיו נוגינסקי

לזכות החייל בצ"ה נחמיה שיחי'
לרגל הולדתו בשנת תשע"ט ב' אדר א תשע"ט
נדפס ע"י ולזכות הוריו אהרן ותמר שיחיו מנדלזון

מעונין להקדיש את פעילות אבות ובנים/נשמתא דאורייתא?
ניתן לפנות למ"מ אלפרוביץ 0523017770

גיליון 356 פקודי

שם התלמיד/ה: _____ משפחה: _____

כיתה: _____ חתימת הורים: _____

אותם: "יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם".

הדבר מלמדנו הוראה נפלאה בעבודת ה', במשכן הפרטי של כל יהודי, בו הוא מבקש שתשרה השכינה:

התקשרות

אבא/אמא: כפי שבצ'לאל ואנשיו השלימו תחלה את המלאכה ואז באו למשה רבנו שיקים בפעל את המשכן - כך גם עלינו להשלים תחלה את המלאכה המטלת עלינו; הן בגשמיות - לעשות 'פלי' לפרנסה, לקריאות ולכל מה שאנו צריכים, והן ברוחניות - לעסוק בלמוד התורה, בקיום המצוות ובהפצת המענינות.

אך עלינו לדעת שאין בכוחנו להקים לבד את המשכן, אלא אנו זקוקים 'להתקשר' לנשיא הדור - משה רבנו שבכל דור ודור, המסייע לנו ב'הקמת המשכן' ומורה לנו את הדרך בעבודת ה', ועל ידו אנו זוכים להדבק בה, והוא גם 'מברך אותנו' ואנו זוכים לקבל בפעל את כל השפע לו אנו זקוקים בגשמיות וברוחניות.

נקודה משיחה

נא להדק חגורות, יוצאים לדרך!

ילד/ילדה: השבת אנו קוראים את פרשת פקודי ומסיימים את ספר שמות, בהכרזת "חזק, חזק ונתחזק".

חמש שמות נקרא בשם 'ספר הגאולה' כי הוא מספר על גאולת עם ישראל ממצרים. בסוף החמש, בפרשה שלנו, מספר על הקמת המשכן, גלוי השכינה שהיה במשכן, וממש בסיום הספר מספר על הענן שהיה שוכן מעל אהל מועד, אך לפני שבני ישראל היו נוסעים הלאה, הענן היה עולה בחזרה למעלה.

למה הספור על הגאולה והקמת המשכן, מסתים במסעות של בני ישראל ובענן שהיה מסתלק? מה זה בא ללמד אותנו?

אבא/אמא: התורה באה ללמד אותנו מה המטרה האמתית. יש מצב שבו הענן שורה על המשכן, שזה רומז על גלוי השכינה. אבל המשימה שלנו היא לגלות את הקדשה בעולם גם כשנוסעים הלאה, גם כשהענן מסתלק ואין גלוי אלקות.

איזהו חכם

ילד/ילדה: על כך אומרת הגמרא: "מי שיש לו חולה בביתו, ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים". חולה הוא במוכן שחסר לו איזו שלמות בגשמיות או ברוחניות. וכאן לא מספיקה עבודת ה' האישית שלו אלא עליו לפנות ל'חכם שבעירו'. "איזהו חכם? הרואה את הנולד" - מי שרואה כיצד כל דבר בעולם נולד, נוצר וקיים, מדבר ה' שמחיה אותו. הוא לא רואה רק את הגשמיות והחמריות של כל דבר, אלא בעקר את הקדשה והאלקות שנמצאת בו. דוקא אדם כזה יכול לראות את שרש ה'חלי' והחסרון ולרפא אותו.

מצד שני, זה חכם שנמצא 'בעירו' - הוא לא שקוע רק בענייני הרוחניים, אלא גם מסור ונתון לאנשי העיר, לעם ישראל, ומבקש עליהם רחמים.

שתשרה שכינה

אבא/אמא: וכך היה כאן אצל משה רבנו, רועה ישראל. הוא לא דאג רק לרוחניות שלו, אלא התמסר לעם ישראל והיה מאחד עמם, ולכן בברכה שלו הוא כולל את עצמו

לכן הספור על המשכן מסתים דוקא בהסתלקות הענן, כי כאן מתחילה העבודה החשובה.

ילד/ילדה: כך גם כשיהודי נמצא בגלות, ומסביבו יש חשך. לא תמיד קל ופשוט לו לקיים תורה ומצוות - עליו לדעת שהוא נמצא באמצע ה'מסע' לעבר הגאולה העתידה. לא רק שכשיישנסיון או משהו שמפריע לנו לקיים תורה ומצוות, אנחנו ממשיכים קדימה, אלא הנסיון עצמו מלמד אותנו שאנחנו בכוון הנכון. ממש כמו הענן, שדוקא כשהוא היה מסתלק בני ישראל היו ממשיכים לנסע קדימה.

הלקח:

עלינו לדעת שיש לנו תמיד את הכוח לא להתפעל מהחשך שמסביב, לא לחשב מה יגידו אחרים, אלא להתקדם הלאה במסע. להמשיך בקיום התורה והמצוות, ולהפוך את העולם כולו למקום של משכן, למקום של השראת השכינה.

(מעובד על-פי לקו"ש חט"ז עמ' 475 ואילך)

יחד עם שאר העם: "ויהי נעם ה' אלקינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו". וכך, מתוך התקשרות למשה רבנו שבדור, לנשיא הדור, אנו זוכים להשראת השכינה, בגאולה האמתית והשלמה.

הלקח:

"השואל במה היא ההתקשרות שלו אלי מאחר שאין אני מכירו פנים. ההתקשרות האמתית היא על ידי למוד התורה, כשהוא לומד המאמרי חסידות שלי, קורא את השיחות ומתחבר עם ידידי, אנשי שלומנו, ותלמידי התמימים יחיו, בלמודם ובהתועדותם, ומקיים בקשתי באמירת תהלים ובשמירת זמני הלמודים, הנה כזה היא ההתקשרות".

(מעובד על-פי לקו"ש חט"א, עמ' 169 ואילך)

בדרכי החסידים

משנכנס אדר ב' - מרבין בשמחה

"ונהפוך הוא"

יהודה בן שושן הוא יהודי ממוצא צרפתי. כעבר מספר שנים בהן לא זכו לפרי בטן, פנו בני הזוג אל הרבי, באמצעות השליח ר' מול'ע אזימוב עליו השלום, וקבלו ברכה, ואכן זכו לבת יחידה.

כשהגיעה הילדה לגיל עשר החלה הילדה להתלונן על כאבי ראש וכעבר סדרת בדיקות גלו הרופאים שהיא סובלת מבעיה קשה במוחה, לא עלינו. העצה היחידה היתה לטוס לבוסטון שבארצות הברית ושם לשקל אפשרות של ניתוח.

כשהגיעה הילדה לשם, הציעו הרופאים בפני ההורים שתי אפשרויות: לעשות ניתוח שהם אינם יכולים להבטיח שתתעורר ממנו, או להשאיר אותה כך והיא תוכל לשרד להערכתם כחצי שנה בלבד.

האבא נסע לניו-יורק ונכנס לרבי לי'חידות' ושם פרץ בככי נורא. אך הרבי הביט בו ואמר: "משנכנס אדר מרבין בשמחה! ואתה בא לכאן לעשות ההפך?! מי הרשה לך להכניס עצבות לתוך החדר שלי?". האבא חשב שהרבי מתבדח ברגע כה קשה והחל לצעק: "זה החיים של הבת שלי!", אך הרבי השיב בתקיפות: "וככה תציל את הבת שלך על ידי שתכניס עצבות לתוך החדר בחדש אדר?".

האבא אמר שהוא מוכן להיות בשמחה, אבל איך אפשר? והרבי ענה: "אדר זה חודש של שמחה - 'ונהפוך הוא', ואז הפך את שתי

